ꝛ ob.ꝛ bo.tex.eſt in.l.ſi heres. ff.depoſi. Si ỹo de-
lictũ nõ purgaṫ ex actione deſcẽdente ex cõtractu.
ꝛ tunc delictũ nõ tranſit in heredẽ niſi vt.j.dicetur
exemplum dolus dedit cauſam cõtractui ꝛ ſic ꝯtra
ctus nõ tenuit.iuxta no.in.c.cum dilecti. de emp.
ꝛ ven.hoc caſu nõ poteſt agi ex cõtractu cõtra dolo
ſum cũ ꝯtractus ſit nullus.ꝛ ſic oporteret imedia-
te agere ex dolo.iõ nõ põt agi ꝯtra heredẽ qꝛ crimi
na morte extinguũṫ.xxiij.di.quorũdã. ꝛ vide bo.
tex.cũ glo.inſti.de ppe.ꝛ temp.act.§.aliqñ. ¶ Se-
cũdo caſu quãdo delictũ fuit commiſſum extra cõ-
tractum aut lis fuit cõte.cum defuncto ꝛ teneṫ he-
res.vt in.l.vnica.C.ne ex delic.defun. ꝛ põt eẽ rõ
qꝛ ꝑ ꝯteſtationẽ fuit initus quaſi ꝯtractus cum de-
functo.nam in iudicio quaſi ꝯtrahimus.l.iij.ff.de
pecu.ſi vero lis nõ fuit ꝯteſtata ꝛ tunc ſi aliqd pue-
nit ad heredẽ ex illo delicto tenetur heres ad id qd
ad eũ peruenit ꝛ nõ vltra. Si autem nihil peruenit
nõ teneṫ vt in.d.l.vnica. fallit in cõditione furtiua
l.ſi ꝓ fure.ff.de cõdi.furti.quo ad ius canonicum
dicit Bar.ꝙ quedam ſũt actões penales ex vtraqꝫ
parte.vtputa qꝛ peto id qd tibi non adeſt nec mihi
adeſt.exemplum ſi pro delicto pena pecuniaria ve
nit applicanda parti nõ tam ex pte rei qꝫ ex pte acto-
ris eſt pena.ꝛ hoc caſu nullo iure ſm Bar. delictũ
tranſit in heredẽ qm̃ actio ẽ penalis ex pte rei ſꝫ rei
ꝑſecutoria ex parte actoris.vtputa qꝛ ago ꝓ ſatiſfa
ctione dãni mei.ꝛ hoc caſu dicit ꝙ eſt diuerſitas in
ter ius canonicũ ꝛ ius ciuile.qꝛ de iure ciuili nõ agi
tur niſi in caſib⁹ p̃dictis ſed de iure canonico ſic.vt
hic. Sed aduerte.nã primũ dictũ Barṫ. quatenus
vult ꝙ actio ex vtraqꝫ pte penalis nõ tranſeat in he
redem etiã de iure canonico videṫ poſſe optime iu
uari per glo.no.in.c.fraternitas.xij.q.ij. vbi dꝛ ꝙ
in foro cõſcientie nõ iniungiṫ vt qs ſoluat penã de
licti.cũ ergo de iure canonico agaṫ contra heredez
ſolũ rõne peccati.ergo non dꝫ ꝯtra heredẽ agi niſi
ꝓ ſatiſfactione intereſſe ſeu dammi ꝓprij.ꝛ h̃ viſuz
ẽ mihi ſenſiſſe glo.in.d.c.ſane.xxiiij.q.ij.ſed ꝯ hoc
dictũ allego tex.hic.nam hic agebaṫ vt ſatiſfacerẽt
heredes de homicidio ꝛ inceſtu.ꝛ vt diċ h̃ Jo.an.
nõ põt ſatiſfieri de homicidio niſi qꝛ aut interfect⁹
fuit ſeruus.aut agebatur ad penã cõſuetudinariã.
nam i aliqbus locis ꝓ delicto ſoluiṫ pena applican-
da leſo ſeu heredibus ſuis.c.ij.j.de penis.ꝛ.c.ij.j
de deli.pue. Idẽ dicendũ eſt de inceſtu. naz corp⁹
liberũ nõ recipit eſtimationẽ.ſꝫ hic agebaṫ etiam vt
ſatiſfaceret de delicto rõne pene.ſed ſaluãdo vtrũ-
qꝫ dictũ diſtinguerẽ ꝙ aut qs fuit excõicatus quia
nõ ſatiſfaciebat de delicto.ꝛ abſolut⁹ maxime cum
cautione.ꝛ tũc ꝓcedit dictũ hui⁹.c.qꝛ nõ pure agiṫ
in foro penitẽtiali nec agiṫ mere ex delicto ſꝫ ex con
tractu vel quaſi.put.ſ.dixi.aut ſimplr qs deceſſit
ſine excõicatione ꝛ abſolutione ſequẽti.ꝛ tũc forte
poſſet ꝓcedere dictum Bar.intelligẽdo ꝙ tũc aga-
tur ex delicto.ſꝫ ſi teneremꝰ opi.ꝙ agaṫ tũc ex qua-
ſi contractu propter abſolutionẽ ꝑſtitam nõ video
ꝙ dictum Barṫ. poſſet tolerari ſꝫ ipſe habuit reſpe-
ctum ad cõem opinionẽ canoniſtaꝝ vt agaṫ ex deli
cto.ſed ego ſemꝑ tenui ꝙ nulla in hoc ſit dña inter
ius canonicum ꝛ ius ciuile.nã iſtud.c.ꝛ.c.in litteri
de rap.ꝛ.c.a nobis.alle.ponderant quẽ fuiſſe con-
tritũ in morte.ꝛ ſic videṫ tacite mandaſſe ſatiſfactio
nẽ heredib⁹.vbi eni iſta ceſſarent vt qꝛ deceſſit ſine
cõfeſſione nõ video ꝙ poſſit agi cõtra heredẽ ex de
licto defuncti niſi quatenus põt agi de iure ciuili.ꝛ
ꝓ hoc allego glo.no.que apte h̃ ſentit in.d.c.a no-
bis.in.ỹ.heredes qꝫ.que dicit ꝙ cũ penituerit ꝛ cõ
tritus fuerit defunctus quantuz in ſe fuit ſatiſfecit
iõ heredes cõpellendi ſunt ſatiſfacere ꝓ ipſo. Et ſic
dicit debere intelligi.c.ſi.de ſepul.ꝛ.c.in litteris. d
rap.tacite idem ſentit Jo.an.in addi.ſpe.in ti.de
app.§.in quibus.in addi.mag.ꝛ h̃ no. ¶ Sed nun
quid heres teneaṫ vltra vires hereditarias ſi non
fecit inuentariũ ex delicto defuncti. Do. An.diċ h̃
ꝙ nõ.idẽ tenet Frede.cõſiṫ.xxj.etiã in foro cõtẽtio
ſo moueṫ qꝛ ex equitate iuductũ ẽ ꝑ ius canonicuz
vt teneaṫ heres ex delicto defuncti ex eadẽ equita-
te nõ debet teneri etiam vltra vires hereditarias.
glo.tamẽ videtur velle ꝯtrarium in.d.c.in litteris
crederẽ tñ ꝙ opi. Frede. ſit vera ſi agiṫ ex delicto.
ſecus ſi agiṫ ex cõtractu.ar.coꝝ q̃ dixi i ꝓcedẽti.q.

¶ De parochijs ꝛ alienis parochianis. Rꝛica

¶ Supra viſum ẽ de quodã iure parochiali qd cõ-
ſiſtit in funerando ſꝫ qꝛ poterat dubitari generaliṫ
de alijs iuribus parochialib⁹.iõ poſt rubricã prece
dentẽ ſubijciṫ iſta rubrica d paro. ¶ Quero quid
ſit parochia ꝛ vnde dicatur. So.poſt Jo.an.ẽ loc⁹
in quo degit ꝑpl's alicui eccleſie deputatus certis li-
minibus cõſtitutus.ꝛ dꝛ parochia q̃ſi partitio cure
nam cura populi ꝑtita fuit inter eccl'ias ꝑrochiales
nam rector talis eccleſie diciṫ populũ regere.c.j.de
capel.mo.ꝛ vide Archi.in.c.licet canon.de elec.li.
vj. Et ſcias ꝙ parochie fuerũt diuiſe poſt aduentũ
xp̃i.xiij.q.j.in.c.j. ep̃atus vero ꝛ ꝓuincie fuerunt
diuiſi loge ante aduentũ xp̃i.vnde vbi pri⁹ ſtabant
illi ꝑncipes infideliũ ſeu coꝝ ſacerdotes fuit ſtatu-
tũ ꝑ apl'os ꝙ primates archiep̃i ꝛ ep̃i cõſtituerẽtur
de quibus diċ vt plene habetur.lxxx.di.c.j.ꝛ.c.ij.
lxxxix.di.c.j. ¶ Scdo ꝑncipaliṫ q̃ro in q̃ conſiſtat
ius parochiale.diċ ꝙ in plurib⁹.ꝑmo vt ꝑrochiani
dieb⁹ feſtiuis audiant miſſã in parochia.vt i.c.ij.j.
eo.ꝛ diċ vt ibi. Scdo vt ſacra ꝑcipiaṫ in hac eccl'ia
parochiali ſeu a preſbro parochie.ꝛ vt parochian⁹
ibi ſepeliaṫ.c.oĩs.de pe.ꝛ re.ꝛ de. dudũ.in.§.verũ
de ſepul. Itẽ in ꝑſtatione decimaꝝ ꝑſonaliũ. xvj.q
j.c.queſti. Itẽ in oblationib⁹ fiendis. de cõſe. di.j.
oĩs chriſtianus. Et.ỹ.oblatio capiṫ largo mõ ſm
Jo.an.ꝛ bñ vt cõꝑhendat qcqd infra limites paro
chie ꝑueniat.bo.tex.in.c.paſtoralis.ſ. de his q̃ ſi.
a prela.ꝛ ꝑ hoc arguit do. An.h̃ ꝙ oblatões q̃ fiũt
imagini depicte in muro infra limites alicui⁹ paro
chie cedũt preſbro parochiali qd etiã tenui in.d.c.
paſtoralis.ꝛ bñ facit ille tex.ꝛ qd ibi no. Hoſtiẽ.ad
idem.c.qm̃.de deci.lꝫ al's legerim in addi.ſpe.Jo.
an.allegantẽ ꝓ ep̃o ꝛ preſbro parochiali ꝛ non ſol
uẽtem.ſed mihi placet premiſſa opi.ꝛ facit.c.cũ in-
ter.de ỹbo.ſig. ¶ Vltimo quero nũqd ꝑrochiani

pſit cōpelli ad oblationes faciendas. primo videt
ꝙ ſic. per. d. c. omnis chriſtian⁹. ⁊ c. alia. ⁊ c. ſtatui-
mus. xvj. q. j. In cōtrariū allegat illud Matth. v.
vbi dicit. Si offers mun⁹ tuū altari. ⁊c. ⁊ ſic nō lo-
quit imparatiue. ⁊ ad idē qđ habet Exo. xxv. c. cum
dicit. Ab eo qui vltrone⁹ offert recipie. ⁊c. quaſi di
cat ꝙ a ſpontaneo ⁊ nō a coacto recipienda ē obla-
tio. Pro ſo. vide qđ no. glo. j. d. c. oīs. ⁊ d. c. ſtatui-
mus. ⁊. x. q. j. c. ſanctoꝝ. ⁊ videt glo. variaſſe. nam
qñqꝫ ſimpliciter tenuit parochianos ad hoc cōpel-
lendos. ⁊ qñqꝫ hoc tenuit cū limitatione. ſ. ꝙ ſi pre-
ſbyter curatus indiget. ſꝫ beatus Tho. latius attin-
git ſcđa ſcđe. q. lxxxvj. arti. j. ⁊ ibi in effectu quo ad
ꝓpoſitum noſtrū cōcludit ꝙ regularit iſte oblatio-
nes que fiunt ad vſum ſacerdotis ſeu ꝓ diuino cul
tu nō ſunt in ꝑcepto niſi in quattuor caſib⁹. Prim⁹
ſi rōne cenſus debet fieri puta qꝛ aliquid tenet ab
eccleſia rōne cui⁹ ſoluit oblatio noīe cenſus. Scđs
caſus ſi quis eſt obligat⁹ ex teſtamēto vel inter vi-
uos. c. quanto. j. de cēſi. Tertius caſus ſi ſacerdos
indiget. nam ex quo impēdit ſpūalia debet conſeq
tēporalia. ad hoc. c. ſi eps. de offi. ordi. lib. vi. ⁊ qđ
no. in. c. j. ⁊ in. c. de his. de ec. edi. non tñ ſacerdos
ob hoc debet ſubtrahere ſpūalia ſꝫ ſupior debet eos
cōpellere ad has oblationes iuri remedijs. Quar
tus caſus qñ hoc habet cōſuetudo. nam in multis
locis parochiani ſemꝑ offerūt diebus feſtiuis. naꝫ
in aliquibus locis ſolēt facere oblationes cū cande
lis in feſto alicuius ſancti. ex quo enim inoleuit cō-
ſuetudo poſſunt ad hoc ꝯpelli qđ bene no. fac tex.
in. c. ad aplicam. de ſimo. ⁊ l. priuilegia. in fi. C. de
ſacro ſanc. eccle. ⁊ qđ ibi no. Bart. facit qđ dixi. ſ.
ti. proxi. c. pe. Et vnū inter cetera ſcias ꝙ iſte obla-
tiones ita ſūt de iure parochiali ꝙ ſi fiāt in capellis
ſeu altaribus fundatis infra parochiaꝫ debent re
ctori parochie. ar. in. d. c. paſtoralis. facit. c. ex trāſ-
miſſa. de preſcrip. ⁊. c. ad audientiam. el. ij. de eccl.
edi. per locum a ſpeciali.

Jepiſcopus. Inter epum
ſubſtitutū epo heretico ⁊ ipm epm
hereticū reuerſum ⁊ ex diſpenſati-
one receptū diuidit epatus modo
hic expreſſo. ⁊ habet qnqꝫ dicta ad
idē tendētia que patent in tex. ¶ No. primo bonū
ar. ex tex. ꝙ ſi is cui⁹ bona fuerūt ob delictuꝫ ſuum
publicata reſtituunt nō recuperat bona legitime i
alium tranſlata. qꝛ reſtitutio nō debet retro trahi
cum preiudicio illius cui bona fuerūt collata. ar. in
c. ꝗuis. de reſcrip. li. vj. ſ. quo tñ remitto ad plene
no. in. l. fi. C. de ſen. paſ. dixi in. c. qꝛ diligentia. ſ. d
elec. iſte tñ tex. pōt etiam adduci ad ꝯtriam ſniam.
nā cū epatus eēt inſolidū ipius ſubſtituti nihilomi
nus reuerſus ⁊ reſtitut⁹ recuperat ptem. ſꝫ dic hoc
cōtingere ex noua ꝓuiſione principis. ¶ Ex quo in
fero ꝙ ꝑnceps qui donauit bona publicata alicui
pōt in reſtitutione certam ptem bonorum illi ſub-
trahere ⁊ reſtituto tribuere qđ no. ¶ Et ex hoc et ex
tex. nota bene ꝙ propter bonū publicū pōt papa ꝓ
uare epm ſine culpa ſua. nam vides hic ꝙ ꝓuaue-
rit ſubſtitutū quo ad ptē. ⁊ eadem rōne potuiſſet in
totum. ⁊ ſic intellige glo. no. in. c. per ꝑncipalē. ix. q
iij. pleniſſime dixi in diſputatione que incipit ſem-
pronius. ¶ Item no. ex hoc ⁊ ex tex. ꝙ ex cā poſſūt
duo cōſtitui epi in eadē dioceſi ⁊ poteſt fieri ad tē-
pus diuiſio locoꝝ vt hic. ¶ Item no. ꝙ etiam inſo-
lidū poſſūt duo epi ꝯſtitui ex cauſa ſic Aug⁹ acceſſit
Ualerio incolumi. ita vt qlibet eoꝝ inſolidū exerce
ret iura epatus in dioceſi. vt habes tex. no. in. c. nō
autē. vij. q. j. nō aūt hoc eēt fienduꝫ ſine magna cā
ne in eadē dioceſi videant duo capita quaſi mōſtꝝ
vt dicitur in. c. inter cetera. ⁊. c. qm̄. de offi. ordi. nā
expreſſe hoc ꝓhibetur in. d. c. qm̄. ⁊ de patriarcha
gradenſi q̄ trahit morā venetijs. vide qđ no. gl. i. c
ij. lxxx. di. nūquid aūt ex cā poſſit hoc fieri in roma
nis pontificibus vt ſic eēnt duo. dic ꝙ nō imo here
ticum ē ſentire vt papat⁹ poſſit cōſiſtere apud du-
os. quia iuxta verbum dominicū. vnicū debet eſſe
ouile ⁊ vnus paſtor. de quo vide glo. in. d. c. nō au
tē. quā tene menti. ⁊ hodie habet in extrauaganti
Bonifacij. viij. que incipit vnam ſanctam. ¶ No.
ꝙ eps maiori tpis diuidit ⁊ minor eligit. ⁊ itelligūt
doct. de maiori nō reſpectu etatis ſꝫ reſpectu maio-
ris tpis quo fuit in epatu ⁊ hoc qꝛ preſumit melius
habere noticiā locoꝝ ⁊ iuriū ipius epatus. Et ex h
colligit Hoſti. ꝙ ſi inter fratres ē fienda diuiſio nō
dꝫ diuidere maior etate ſꝫ is qui maiori tpe habuit
bonoꝝ adminiſtrationē. Idē dicit inter ſcholares
ſocios vt ille diuidat q̄ maiori tēpore fuit in ſtudio
Ego tñ nō puto ꝙ frater teneat hāc diuiſionē face-
re ⁊ ſi velit. nā poteſt fratres ad diuiſionē vocare ꝑ
iudiciū fami. her. vel cōi diuidū. ⁊ iudex ex officio
ſuo tenet diuidere ſm ꝙ ſibi videt equū cōſiderata
rerū qualitate. vt habet inſti. de offi. iudi. ꝗſi ꝑto-
tum. ⁊ in. l. ad officium. C. cōi diui. ſed forte iudex
poſſet hoc onus diuidendi iniūgere ei qui hꝫ maio
rem noticiam rex. ſicut fecit hic ꝯcilium. ¶ In glo.
j. in fi. vult ꝗ glo. ꝙ hodie nō fieret hec diſpēſatio ⁊
ꝙ hec decretalis nō cōtineat ius. dic circa primum
ꝙ glo. vult diuinare. nam credo ꝙ hodie de facili
etiam diſpenſaret cum epo heretico qui vellet redi
re ad ſuam fidem cū plebe que fuit eū ſecuta. Item
inquātū dicit ꝙ nō cōtinet ius. dicūt Hoſti. ⁊ Abb.
ꝙ quo ad quid cōtinet diſpēſationē videlicet vt he
retic⁹ recipiatur in priſtinā dignitatē. nā ꝑ lapſum
in hereſim priuatus ē ipo iure omnib⁹ bonis nec ꝑ
reuerſionē recupat. vt i. c. vergētis. de here. ⁊. j. q.
vij. cōuenientib⁹. ſꝫ ex diſpēſatione fuit iſte recept⁹.
ſꝫ quo ad diuiſionē fiendā cōtinet ius inter reūſum
⁊ ſubſtitutū ſi in receptione nō fuit facta ſpecialis
ꝓuiſio. ⁊ dicit Jo. an. ꝙ raro practicabit iſte tex. qꝛ
eccleſia ſolet ꝓuidere ſubſtituto de alia dignitate.
ſꝫ dic ꝙ pōt practicari vbi dignitas nō habet ꝑ ma-
nibus. Et ſcias ꝙ duo ſūt ꝑncipales intellect⁹ hui⁹
c. Prim⁹ eſt ꝙ bona oīa diuidant ſꝫ loca reuerſa de-
bēt cōſiſtere apud reuerſū. illa vero que ex toto re-
manſerunt in fide debēt conſiſtere penes ſubſtitu-
tū. loca vero in quibus ſunt permixti heretici ⁊ ca-
tholici debent diuidi vt dicitur in tex. ⁊ ſm hunc in
tellectum nō exigitur ꝙ ambe partes ſint equales.

vt voluit glo. ſed partes denotāt hic partialitatem
que erat in loco. q2 vt dixi aliqui fuerunt recūſi aliq
ſemper pmanſerunt in fide. Et nota ꝙ quādo vn⁹
locus eſt diuidēdus in quo ſunt ambe ptes ſtaꝛ iu
dicio plurimoꝝ vt in tex. Ex quo habes notare ꝙ
quādo ptes diuiſe cōiunguntꝛ ad faciendū certum
quid ſtaꝛ iudicio maioris ptis totius corporis non
aūt requiritꝛ maior ps cuiuſlibet partis qd̄ facit ad
multa. Ad idem bo. tex. in. c. ſcriptum. de elec. licet
tex. videaꝛ in oppoſitum. in. c. paſtoralis. de reſcp̄.
ſed dic ꝙ ibi nō cōiungūtur ambe partes vt faciāt
vnum corpus. ſicut cōiūguntꝛ hic. ⁊ in. d. c. ſcriptū.
Ex quo infero ad vnum dictum quotidianuȝ ꝙ
ſi ſcholares iuriſte ⁊ artiſte cōueniunt ſimul ad ali
qd expediēdum ſufficit iudiciū maioris partl oīm
nō autem requiritur maior ps iuriſtarum ⁊ maior
ps artiſtarum. ⁊ loquor in eo loco vbi artiſte faciūt
vniuerſitatem de per ſe habētes etiam per ſe recto
rem vt bononie padue papie. nam hic hoc nō con
tineret dubium cum ſemper faciunt vnum corpus
⁊ habent vnum caput. Secūda lect. ꝙ omnia lo
ca veniunt hic diuidēda ita ꝙ vnus eps habebit ci
tra flumen ⁊ alius vltra. ⁊ ſic de ſimilibus. ſed p̄ma
lectura videtur magis placere docto. ⁊ videtur me
lius cōuenire littere.

v **T dominicis.** Preſbri paro
chiales domi
nicis dieb⁹ ⁊ feſtiuis parochianos alienos
ad miſſam admittere nō debēt ſi ex ꝯtemptu ad eo
rum eccleſiam accedūt. No. p̄mo ar. ſm Jo. an.
ꝙ in diebus dominicis ⁊ feſtiuis teneꝛ parochian⁹
audire miſſam in ꝓpria parochia. ⁊ ibidem oblati
onem facere hic tamē nihil diciꝛ de oblatione ſed i
tellige put dixi. s̄. ſuper rubrica. Et ex hoc ⁊ ex tex.
inferꝛ ꝙ diebus priuatis poteſt quis audire miſſā
in aliena parochia. c. ſi quis. extra de conſe. di. j.
Sed ego quero nunq̄d indiſtincte parochianuſ
peccet nō audiendo miſſam diebus feſtiuis i eccle
ſia ſua. de quo fui ſepe interrogatus. So. aut h fa
cit ex cōtemptu ꝓprij preſbri ſine cauſa legitima et
peccat q2 venit cōtra p̄ceptum ſupioris ⁊ iuriſ. c. ij.
de maio. ⁊ obe. ⁊ i. c. qui reſiſtit. xj. q. iij. ⁊ ipe ſacer
dos qui admittit parochianū alienum ſupra dicto
caſu. cōmittit quodāmodo furtū vel rapinaȝ. ar. c.
dudū. el. ij. de elec. ⁊ puto ꝙ teneꝛ reſtituere omneſ
oblationes pceptas ab eo. ar. c. cū liber. ⁊ in. c. cuȝ
noſtra. s̄. ti. proxi. ſi tñ ex cā legitima cōtēneret pro
prium ſacerdotē. puta q2 eſt notorius fornicator vꝉ
preciſus ab eccleſia tūc nō peccaret q2 hoc caſu non
ē proprie cōtempt⁹ ꝫ iuris auctoritate. facit ar. c. p̄
ter. ⁊ c. nullus. xxxij. di. ⁊ in. c. veſtra. de coha. cle.
⁊ mul. ⁊ dic vt ibi dixi. ⁊ vide tex. cum glo. in. c. cuȝ
nō liceat. de pſcrip. Aut deſerit ꝓpriū preſbrm ſine
cōtēptu ⁊ tūc nō peccat. pro quo iſte tex. qui ponde
rat cōtēptum. ſed dicunt h doc. ꝙ preſumiꝛ cōtem
ptus ſi nō habet licētiam a ꝓprio ſacerdote vel nō
hȝ cām legitimā ſatē qñ propria eccleſia eſt vicina.
ſed hodie videm⁹ cōiter populū cōfluere ad eccleſi
as fratrum mendicantiuȝ derelicto proprio pſbro
⁊ credo ſi faciant bono zelo non peccant. vtputa q2
deuotius ⁊ frequentius ibi celebratur. Itē q2 audi
unt ibi predicationē ⁊ imediate ante vel poſt audi
unt miſſam. nō autē in hoc poteſt notari contēpt⁹
⁊ hoc procedit quo ad auditū diuinorum. ſed ſacra
mēta nullo modo pñt recipi ab extraneo maxime
a fratribus mendicantibus ſine licentia ſpeciali ſa
cerdotis proprij. vt in. c. omnis. de peni. ⁊ remiſ. ⁊
vide hodie tex. in cle. j. de priuile. vbi excōmunicā
tur religioſi ipo facto qui ſacra cōferūt ſine licentia
ſpeciali ſacerdotis ꝓprij. intellige p̄ter ſacramētuȝ
penitētie. nam illud eſt mendicantib⁹ indultum ex
priuilegio. vt in cle. dudum. p̄alle. honeſtū eſt tñ et
ꝗ̄ neceſſarium vt in p̄cipuis feſtiuitatibus vt in pa
ſca natiuitate ⁊ ſimilibus audiantꝛ diuina in ꝓpria
parochia. Item ꝙ ex leui cauſa nō debent deſeri ꝓ
prie parochie illis diebus. vide bo. tex. in. d. c. ſiq̄s
extra. puto etiā ꝙ ad eccleſiam cathedralē poteſt li
cite populus cōuenire. q2 eps eſt curator omnium
de dioceſi. vnde nō poſſunt dici alieni parochiani.
c. ſi. s̄. ti. proxi. ⁊ ibi dixi. ⁊ facit gl. no. in. c. ij. d pe.
⁊ re. li. vj. Ultimo hic queriꝛ an ſacerdos poſſit
in expulſione alieni parochiani manū impune inij
cere. dicit Inno. ꝙ primo debet illū verbis expelle
re q2 tutius eſt verbis cōtendere ꝗ̄ manu pugna
re. ſed ſi ad verba nō vellet exire tunc per ſe ⁊ p pa
rochianos poteſt manum inijcere. nec incurrit ex
cōmunicationē ipe ⁊ ſibi obtēperantes etiam ſi ex
pellendus ſit clericus. q2 turbat diuinum officium
ꝓ hoc bo. tex. in. c. veniēs. de ſen. excom. Et no.
q2 ex hoc ſentiunt docto. ꝙ clerici poſſunt eē paro
chiani eccleſie inferioris. vnde dico ꝙ oēs habitā
tes in parochia. ex quo nō habēt curam per ſe ſūt
ſub cura preſbri parochialis ⁊ debent cōuenire cū
reliquis parochianis laicis ibidē ad diuina. vt ſatl
colligitur in. c. ⁊ hoc attendēdum. de cōſe. di. j. Et
ſcias ꝙ chriſtiani incurrūt peccatuȝ mortale niſi au
diant miſſam integrā dieb⁹ dñicis ⁊ feſtiuis. arg. h
⁊ clarius probaꝛ in. c. miſſas. ⁊ c. qui dies ſolēnes.
⁊ c. ⁊ hoc attēdēdum. de cōſe. di. j. vide qd̄ dixi. i. c.
j. de vita ⁊ hone. cleri.

n **Nullus epiſcopus.** Eps paro
chianū alterius ſine ipius licētia ordinare
nō poteſt nec eum aliter iudicare. h. d. No. p̄mo
ꝙ qui nō pōt in aliquē iuriſditionē volūtariā exer
cere fortius nec cōtentioſam. ita arguit hic papa.
nā ſi eps nō pōt ordinare alienū parochianum cuȝ
ordo ſit voluntarie iuriſditionis fort⁹ nec iudicare
No. ſcd̄o ꝙ nedū cleric⁹ ꝫ nec etiā laic⁹ pōt ordia
ri ab alieno epo. qd̄ ꝓcedit etiam reſpectu p̄me tō
ſure q̄nimo eps incurrit penā cōferendo etiam lai
co alieno primā tonſuram. vt habeꝛ i. c. ſi. de tem.
or. li. vj. Itē no. arg. ꝙ laici nō poſſunt in ſpūali
bus prorogare iuriſditionem alieni iudicis. nam
cū hic ſit mentio de iudicio nō poteſt ꝓcedere i lai
co niſi quo ad ſpūalia. de quo tamē vide glo. no. i
c. quāto. de iudi. ⁊ c. de cauſis. de offi. dele. hoc tñ
indiſtincte nō firmo pro p̄ſenti. In glo. i. ibi do
micilium tranſtulit. ⁊ hodie videꝛ tex. eē in. c. iij. d
temp. or. li. vj. vbi pȝ ꝙ eps originis. item domicilij

vel beneficiū pōt promouere ad ordines. ¶ Et pon
derabis bene illū tex. in eo ꝙ requirit domicilium
ꝛ nō ſolū habitationē. Ex quo infero ꝙ ſcholaris nō
pōt promoueri ad ordines in loco ſtudij ſine licen-
tia ſui epi. nam licet in loco ſtudij habeat habitatio
nem nō tamē domicilium. l. ij. C. de incol. li. x. Et
ex hoc nota ꝙ in iuribus dioceſanis ſpectatur domi-
cilium ꝛ nō habitationem. ꝛ facit ad ea que dixi
in. c. in nr̄a. de ſepulturis. vnde quo ad ſacra neceſ
ſaria eps̄ ſtudij erit iudex cōpetens ſed nō ꝗ ad vo
luntaria. ꝑ hoc etiam dicerem epm̄ ſtudij nō poſſe
cōmutare votū ſcholaris extranei. ¶ In glo. ij. ibi
ſecus eſt de inferioribus. vel intellige ſm̄ Jo. an. tex.
quo ad iudiciū depoſitionis ab ordine. nam ꝗ non
pōt ordinare nō poteſt ab ordīe deijcere. xv. q. vij.
c. ſi. dictum tn̄ gl. videt̄ magis de mente littere. qꝛ
tex. loquitur indiſtincte de omni iudicio.

Uper eo. Fines parochiarū de quibus conſtat vel fini-
bus coherentia p̄ſcribi nō poſſunt. cōis di-
uiſio. ſcḋa ibi. reſpōdemus. ¶ No. primo regulā
ꝙ limites ꝓuinciaꝝ ꝛ parochialiū ecclaꝝ ſeu limiti
bus coherentia preſcribi nō poſſunt. ꝛ idē in limiti
bus epatus vt in glo. ꝛ cū tex. iſte loquat̄ generali-
ter intelligā ꝓcedere in oīni p̄ſcriptione ſiue ſit cū
titulo ſiue ſine titulo ſiue ꝑ tātū tp̄s de cuius initio
nō ē memoria. nā indefinita equipollet vli. c. vt cir
ca. ꝛ qḋ ibi no. de ele. li. vj. ¶ No. ſcḋo ibi legitima
ꝓbatione. ꝙ vbi nō conſtat legitime de finibus valet
p̄ſcriptio. Qualiter aūt ꝓbent̄ fines. dic vt legit̄ et
no. in. c. cū cām. de ꝓba. ꝛ vide glo. ſingu. c. cū olim
ij. de cenſi. ꝗ vult ꝙ pōſſit ꝓbari per verba enūciatiua
ꝓlata in aliquo inſtrumēto etiā cōfecto ad aliū finē
ꝛ ibi Inno. facit qḋ no. glo. in. l. optimā. C. de con-
trahē. ꝛ cōmit. ſti. ꝛ ē rō. qꝛ in iſtis factis antiqs nō
pōt defacili haberi ꝓbatio neceſſario concludens
iō admittit̄ hec p̄ſumptiua ꝓbatio. facit. l. ſi arbit.
de ꝓba. ꝛ qḋ le. in. d. c. cū cām. ¶ In gl. j. ibi. princi
paliter no. glo. ꝛ ē ſenſus ꝙ nō oīa coherentia limi-
tibus ſūt inp̄ſcriptibilia ſ; tm̄ ea que coherent prin-
cipalit̄. exemplū ꝓpe limites ē prediū ampliſſimū
certe nō intelligitur ꝙ totum predium ſit imp̄ſcri-
ptibile ſ; tm̄ illa ps que pricipaliter coheret ꝯfinibus
vn̄ vt dicit Jo. an. nō poteſt i hoc dari certa doctri-
na vel regula ſed boni iudicis arbitrio ē ꝓcedēdū.
nam ſūt multa que magis dep̄hendunt̄ oſtēſione
ꝙ̄ aliqua elocutione. c. a plice. de dona. facit. l. ratū
ff. de ſolu. ¶ In glo. ij. ibi. ſed verius videt̄. ꝛ hec
opi. cōmunit̄ tenet̄. ¶ Sed quero extra glo. ꝑ decla
ratione tex. quid ſit limes. So. ē longitudo ſeu lati
tudo ſpatiū a ſpatio diſtinguēs. ꝛ qn̄q; in limite ni
hil poteſt cōſiſtere vt qn̄ ē valde ſtrictus. nam qn̄q;
ſolet apponi vnicus lapis pro limite. ſ; in epatibus
ꝛ ꝓuincijs nō ſūt ita ſtricte ſ; aſſignat̄ qn̄q; flumen qn̄q;
mons ꝑ limite. Et tunc vertitur aliud dubium cu-
ius ē proprietas iſtius limitis. nā poteſt cōtingere
ꝙ flumen ſit deſiccatum vel ꝙ in monte conſtruat̄
eccleſia vel alia domus. vnde dubitatur ad cuius iu-
riſdictionem iſta pertineant. Doct. hic ponunt tres
opi. Prima ꝙ pertineat ad vtrūq; pro indiuiſo. ſe-
cūda opi. ꝙ nō ſit in dominio alicuius ſicut res ſa-
cre religioſe. inſti. de re. diui. §. nullus. tertia opi. me-
lior ꝙ ꝑ longitudine ꝛ latitudine epatuū limes cē
ſet ipo facto diuiſus licet actu ꝑ hominem diuiſus
non fuerit. pro hoc bo. tex. i. §. inſulam. inſti. de re.
di. vbi dicitur ꝙ ſi inſula naſcitur in flumine diſtin-
guēte agros ꝑtinet ad proprietatē vtriuſq; domini
ꝓut accedit ad dictos agros. ꝛ ſi magis accedit al-
teri eſt illius domini tm̄. puta vltra medietatem. ſi
aūt res eſt indiuiſibilis vt eccleſia tunc vterq; epoꝝ
habebit ibi iuriſditionē ꝓ indiuiſo ꝛ pariter habe
bunt cōmoda. ꝛ hanc opi. teneas lʒ alij aliter. ꝑ h̄
vide bo. glo. in. c. quicunq;. ꝛ. c. licet. xvj. q. iij. facit
l. arbor. C. cōi diui. vbi patet ꝙ arbor que naſcit̄ in
cōfinibus eſt vtriuſq; dn̄i. ¶ Sed quero nunquid
ea que ſunt infra limites limitibus nō coherētia poſ-
ſunt p̄ſcribi. Docto. ꝙ ſic ꝛ ſatis ꝓbat iſte tex. ꝑ locū
a ſpeciali. nam vno ꝓhibito reliquū cōceſſum cē vi
det̄ in. c. nōne. de p̄ſump. ſed reſpectu iuriū epaliū
ſeu parochialiū eſt dubiū. nūquid vnus eps̄ poſſit
p̄ſcribere ius epale in aliquibus eccleſijs ſitis in dio-
ceſi alterius. ꝛ Inno. videt̄ variare ſed tene ꝙ cum
titulo poſſūt preſcribi vel per tantū tempus de cu
ius initio nō eſt memoria. ar. in. c. j. de preſcrip. li.
vj. ꝛ hoc aperte ſentit glo. in. c. licet. p̄alle. Et fac. ꝑ
epo feſulano. qui habet in ciuitate florentina vnā
eccliam ſibi ſubiectam cū toto populo illius paro-
chie. ad hoc. c. cum olim. ꝛ. c. auditis. de preſcript.
vbi abbas p̄ſcribit cōtra epm̄ omnia iura epalia in
certis eccleſijs. ꝛ per hoc dico ꝙ remanentibus limi-
tibus poteſt preſcribi etiam certa pars dioceſ. qḋ
etiam ſentit Jo. an. in. c. ſi eps̄. de offi. ordi. li. vj. lʒ
Hoſti. dubitauerit. in. c. cum cōtingat. de fo. cōpe.
ꝛ ibi plenius hunc articulū examino. ¶ Ultimo
quero nūquid limites dignitatū ſeculariū poſſunt
preſcribi vt ſunt ducatus comitatus ꝛ ſiſia. Hoſt. ꝙ nō
alle. in ar. l. agros. C. de fun. li. li. x. ꝛ qḋ habet̄ i. l.
in nomine domini. circa medium. C. de offi. prefe.
preto. aphrice. ꝛ in li. feu. de prohi. feu. alie. c. impe
rialem. §. p̄terea. licet dn̄i ꝛ p̄ncipes ſeculares male
obſeruēt. nam quotidie occupāt aliorū territoria
cum graui preiudicio animarū ſuarum.

Ignificauit. Si parochianus ſeu dioceſanus do
micilium transfert primus p̄latus in eo iura
epalia ſeu dioceſana ſibi nō vendicat decime tamē
p̄diales illius parochie ſibi debent̄ niſi alteri debeā-
tur ex cōſuetudine. h. d. ꝗ ad intellectū. ꝛ ſcḋa ps
ibi. fraternitati. ¶ No. p̄mo ꝛ tene menti ꝙ laicus
poteſt transferre domiciliū de vno epatu in alium
nō habita licētia epi prioris domicilij. ꝛ ꝗ̄uis Hoſti.
dicat decens cē vt laicus petat licentiā ab epo p̄ori
per no. in. c. fraternitati. de cle. non reſi. tn̄ hic fuit
nulla petita licētia. nec de nō petitione iſti notātur
ꝛ vide qḋ dixi in. d. c. fraternitati. ¶ Secūdo no. ꝙ
ius incolatus ſeu domicilij tollitur epo corpo ꝙ ꝗs
ſe transfert ad alium locum. nam domicilium pōt
quis ex libera voluntate mutare ꝛ abſoluit ſe a ne-
xibus prioris domini vt hic patet aperte. nam ſi h̄
procedit in ſpiritualibus vt hic. fortius in tempo-

ralibus.⁊ quo ad temporalia eſt tex. i.l. domiciliū
⁊ in.l.incola.la.ij.ff.ad mu. ¶ Nota tertio ꝙ prela
tus qui nō adminiſtrat ſpiritualia nō poteſt exige-
re temporalia.⁊ ex hoc collige ar.ꝙ cōtra prelatum
nō adminiſtrantem ſeu exercentem officium per ſe
vel per aliū ſi petit decimas vel alia temporalia po
teſt opponi ꝙ nō exercet ſpiritualia. qꝛ temporalia
ſunt debita ob cauſam ⁊ ſic cā nō ſecuta nō debent
C.de cōdi.ob cauſam.per totum. A cōtrario nota
ꝙ prelatus adminiſtrans ſpiritualia cum bona cō-
ſcientia exigit temporalia.⁊ facit vt parochiani poſ
ſint cōpelli ad eligendū propriū preſbēm ſi aliās non
habeat vnde viuat.facit qđ dixi.ſ.ſuper rubrica.
¶ Nota ꝙ ex cōſtitutiōe domicilij habet eṗs iuriſ-
ditionem eṗalem in cōſtituentem. vnde ſicut dn̄s
temporalis habet iuriſditionē in incolam. vt in.l.
incolam.ad mu.ita dominus ſpiritualis.vt hic.et
in.c.iij.de temp.or.li.vj. ¶ Ultimo no. iuncta gl.
fi.ꝙ decime perſonales debentur in loco domicilij
ſed prediales in loco vbi ſunt predia niſi ꝯſuetudo
aliud habeat ⁊ videtur prima fronte velle iſte text.
ꝙ cōſuetudo valeat vt decime nō debeant. ſed doc.
cōmuniter hic tenent oppoſitum.⁊ intelligunt tex.
quādo cōſuetudo habeat vt p̄diales debeant loco
domicilij ſed ꝙ ex toto nō debeantur nō valet con-
ſuetudo.dicam latius in.c.in aliquibus.j.ti.pxi.
¶ In glo.j.ibi.vnde ſunt oriundi. glo. videt per
hoc intelligere ꝙ iſti habitatores erunt oriundi de
diocesibus illorum prelatorum qui nūc vēdicabāt
iuriſditionē in eos.⁊ ſentit ꝙ ſi ciuis transfert alio
domicilium nō remanet ſubiectus priori domicilio
quo ad onera ſed remanet ciuis quo ad honores.
⁊ iudicio meo glo.nō bene loquit ſi ita intellexit q̄
ad vtrūq̄ dictum.primo qꝛ tex.hic non dicit ꝙ iſti
eſſent oriundi de regno hieroſolymitano.ſ ꝙ ibi
elegerunt manſionē.⁊ ſic ſolum erāt ſubiecti illis p̄
lans rōne domicilij quo tranſlato i nullo remanēt
ſubiecti qꝛ ceſſat oīno cauſa ſubiectionis.vt in.d.l.
domicilium.⁊ in.l.incola.⁊ hic.ſed ſubiectus rōne
originis licet transferat domicilium alibi nō per h̄
eximitur a iuriſditione naturalis domini nec quo
ad temporalia nec quo ad ſpiritualia.De ſpiritua-
libus videtur tex.in.d.c.iij.de temp.or.lib.vj.vbi
dicit ꝙ eṗs rōne originis pōt promoueri ad ordi-
nes.idem dico ſi repiatur in loco originis quo ad
ius cōueniendi.nam poterit ibi conueniri vt not.
Bar.in.l.aſſumptio.ff.ad muni.nam ciuilitatē ra
tione originis nō poteſt quis ſola volūtate a ſe ab-
dicare.qꝛ naturalia ſunt imutabilia vt dicit text.in
d.l.aſſumptio.⁊ in.l.origine.C.de mu.⁊ hono.li.
x.Itē remanet ſubiectus quo ad onera perſonalia
vn̄ ſi extrahat ad aliqđ officiū tenet illud ſubire lꝫ
alibi habitet.nam incola eſt aſtrict⁹ munerib⁹ ſeu
oneribus loci domicilij ⁊ loci originis.vt in.d.l.in
cola.⁊ no.Bar.in.d.l.aſſumptio. ¶ Nūqđ autem
clericus vel monach⁹ deſinat eē ciuis. dicendum ꝙ
nō.⁊ de clerico ſeculari nō dubitatur.put.d.c.iij.
vbi pōderat loc⁹ originis.de monacho idē dicēdū
nā retinet iura cognatiōis.vt in.l.deo nobis.C.de
epi.⁊ cle.⁊ expreſſe tenet Bar.i.l.j.ff.ad muni.nā
ꝑ monachatū mutat ſtatū in melius.qꝛ melior ē vi
ta cōtemplatiua q̄ꝫ actiua.in auc.de monach.i p̄n.
ſed per meliorem ſtatum ſupuenientem nō perdit
ciuilitas.l.ſenatores.ff.de ſena.efficitur tamē ciuiſ
illius loci vbi monachatur.Et idem in alijs abbati
bus ⁊ p̄poſitis eccleſiarum.nam efficiuntur ciues
vbi habēt dignitates.vt no.Bar.in.d.l.j.rō qꝛ ca
pitulū cū ſit corpus fictum efficit ciuis illius ciuita
tis vbi naſcitur ⁊ p̄latus ſeu monachus ſūt de illo
corpore.Itē per adoptionē q̄s efficit ciuis ciuitati
adoptantis.vt in.l.ciues.C.d incol.li.x.ꝫ fortius
monachus qui tranſit in p̄rātem abbatis ⁊ mona-
ſterij.Et aduerte qđ dixi de loco originis hꝫ etiam
locū in origine paterna.nam filius cōſequit ciuili-
tatem ex origine patris licet ⁊ ip̄e alibi natus ſit.vt
in.d.l.aſſumptio.§.filius.niſi ſit baſtard⁹ ſeu vul-
go queſitus.qꝛ tales ſequūtur matrē ⁊ nō patrem
vt in.d.l.j.in fi.⁊ in.l.cum nuptie.ff.de ſta.ho.⁊ in
c.fi.de ſer.nō or.vbi per glo.⁊ doc. ¶ Ultimo q̄ro
infra quātū temp⁹ dicit cōtrahere domiciliū rōne
habitationis qđ eſt querere nūquid eoip̄o ꝙ iſti de
quibus in tex.cōtulerunt ſe ad habitandū in anco-
nēſi ciuitate ꝯtraxerūt ibi domiciliū vt ſic eṗus vel
dominus temporalis imediate habeant iuriſditio
nem in iſtos habitatores.dicit hoſti.ꝙ requirit tē
pus.x.annorū ſm leges vt in.l.ij.C.de incol.li.x.
ſed dicit de facto hoc nō ſeruari.vnde temp⁹ videt
arbitrarium.ſubdit nōbile verbum ꝙ ex quo aliq̄s
vendit omnia que habet in certo loco ⁊ transfert ſe
cum bonis que habere potuit ad aliū locum ⁊ ibi
emit poſſeſſiones videt ilico primum domicilium
deſeruiſſe ⁊ ſcdm cōſtituiſſe qđ bene no.facit dictū
Bar.in.d.l.aſſumptio.§.filius vbi dicit ꝙ eoipſo
ꝙ quis omnia bona ſua aufert de loco domicilij vi
det habere animū deſerēdi illud domicilium.⁊ idē
ſentit Inno.in.c.ex tranſmiſſa.de renū.⁊ q̄ꝫ ho
ſti.dicat ꝙ.d.l.ij.de facto nō ſeruatur dicerē ꝙ illa
lex nō reſiſtit predictis.nam loquitur in ſcholarib⁹
nā dicit ꝙ nō habēt domiciliū in loco ſtudij niſi tra
xerint moram ibi ꝑ decēnium.⁊ ſic loquit eo caſu q̄
ex cōiectura apertiſſima apparet ꝙ quis non intendit
ꝯſtituere domiciliū.nā ad cōſtitutionē domicilij re
quirit anim⁹ ibi habitandi ꝑpetuo.l.ſi q̄s inſtruct⁹
ad muni.anim⁹ aūt ex cōiecturis dep̄hendit.c.ij.
de renū.li.vj.l.dolū.C.de dolo.vnde ſm ꝙ ꝯiectu-
re vrgēt reqrit mai⁹ vel min⁹ tp̄s.in ſcholarib⁹ aūt
requirit tm̄ tp̄s qꝛ veniūt cā ſtudēdi ⁊ nō ꝯſtituēdi
domiciliū q̄ rō ceſſat in eo q̄ ex toto deſeruit p̄mum
domiciliū.⁊ cū oīb⁹ reb⁹ trāſfert ſe ad aliū locū.nam
ſi emit ibi poſſeſſiōes imediate p̄ſumit ꝙ vult cōſti-
tuere ibi domiciliū ſ vbi nō emit poſſeſſiones ſ ſtat
ſic i ſuſpēſo dicā tp̄s arbitrariū vt ſm quātitatē tē-
poris ⁊ ſm q̄litatē hoīs iudex p̄ſumat aīum ſuū.⁊ ꝑ
h̄ dico ꝙ ſi imediate iſte declararet aīum ſuū ꝙ vult
h̄re ibi domiciliū ꝙ ſine expectatōe alterius tp̄is ha
bebit domiciliū ibi.ꝑ h̄ bo.tex.i.d.l.ſi q̄s inſtruct⁹
⁊ optime facit iſta littera vbi non ponderatur tem-
pus.x.annorum.ſed ꝙ deſerto domicilio primo ꝑ
inuaſionem infidelium contulerunt ſe ad habitan
dum in anconenſi ciuitate.

¶ De decimis primitijs ⁊ oblationibus ¶ Rubrica.

¶ Quia decime ⁊ primitie ⁊ oblationes ſunt de iu
re parochiali ideo poſt rubricam precedentē meri
to ſubijcitur iſta. ⁊ circa hanc rubricam multū in-
ſtat Jo.an.poſt Inno.nūquid decime debeantur
ſiue eccleſie ⁊ clerici ſint pauperes ſiue diuites. ⁊ vi
detur ꝙ ſi ſint diuites nō debeant̄ p id qđ habetur
Nume.xviij.c.vbi in effectu dicit̄ ꝙ clerici non de-
bēt habere portionē in terra promiſſionis nec ali-
quid inter filios iſrael poſſidere ſed decimaꝝ ſolu-
tione debeāt eſſe cōtenti cum ergo hodie eccl'ie ſint
diuites. ⁊ per cōſequēs nō videtur ꝙ clerici poſſūt
petere decimas. q2 ex quo excedūt terminos ꝓpri-
os merito excedentur a terminis nō ſuis. vt in.c.
deteſtanda.de cōceſ.pben.li.vj.⁊.l.fi.C.de edi. di
ui.hadri.tol. Item in loco p̄alle. vident̄ contineri
duo p̄cepta quoꝝ vnū ē affirmatiuū relatū ad lai-
cos de ſolutione decimarum. aliud eſt negatiuum
qđ refert̄ ad clericos vt inter laicos ipi clerici nihil
poſſideāt. ſi ergo volūt clerici vt laici obſeruēt coꝝ
preceptum debēt ⁊ ipi ſeruare ſuum. naʒ fruſtra le
gis auxilium inuocat. ⁊c.c. q2 fruſtra. đ vſuris. ma
xime q2 preceptū clericis factum tanꝙ negatiuum
obligat ſemp ⁊ ad om̄e tempus. ſed his nō obſtan-
tibus cōtrarium cōcludit Inno. ⁊ poſt eū Jo.an. ⁊
cōmuniter om̄s doct. ſequētes p̄ncipaliter mouen
tur per id qđ habet̄ Exo.xxij.c.vbi fit preceptū lai-
cis ſimpliciť per h̄ verba. Decimas ⁊ primitias nō
tardabis offerre. vnde cum ſit preceptum prohibi
torium nec cōditionatū obligat ſemp ⁊ ad ſemper.
id eſt om̄i tpe. ad idem qđ habetur Leuit.xxvij.c.
Deutero.xiij.⁊.ij. Paralypo.xxij.⁊ Numeri.iiij.c
in quib⁹ locis generaliter mandat̄ omnib⁹ laici vt
de frugibus ⁊ de cunctis ſoluant decimas nec pre-
textu decimarū eccleſie debēt laici ſibi ſubtrahere
eis debita.xiij.q.v.c.j. ¶ Nec ob. cōtraria q2 clerici
nō debēt poſſidere propriū. ſ. vendicādo ſibi ptes
in terra promiſſionis ſicut ⁊ laici ꝫ ſi eis offertur a
laicis nō eſt a lege prohibitum imo cōceſſum ꝙ poſ
ſint illa poſſidere. pro hoc qđ habetur Leuit.xxij.⁊
xxvij.c.vbi dicit̄ ꝙ quicquid fuerit cōſecratuʒ deo
ad ius pertinet ſacerdotum ſed quicquid habent
hodie eccleſie adepte ſunt ex oblationib⁹ laicorum
ergo ea que ſunt eis debita ex precepto diuino nō
debēt eis ſubtrahi ex iſtis oblationibus volūtarijs
Item decime nō ſunt ſolum eccleſiarum ⁊ clericoꝝ
ſed etiam pauperū. nam dicunt̄ tributa egētiū ani
marū. Item pertinēt etiam ad fabricam eccleſiarū
xvj.q.j.c.fi.⁊ in.c.tua.j.eo. ergo propter diuitias
clericorū nō debēt pauperes ⁊ eccleſiaꝝ fabrica de-
fraudari. ⁊ mirat̄ Inno. de quibuſdam nouis pre
dicatoribus aſſerentibus oppoſitum cū nullus ſan
ctorum ⁊ doctorum eccleſie dixit oppoſitum. ⁊ ad-
uerte vltra eum. nam reperio ꝙ omnes doct. eccle-
ſie cōueniunt in hanc ſentētiam vt etiā hodie deci-
me debeant̄. de Hieronymo habes pulchrum tex.
in.c.reuertimini.xvj.q.j. de Augu. habes ea. cā.⁊
q.iij.c.decime.⁊.xvj.q.vij.in.c. maiores. vbi dicit
Auguſti. inter cetera ꝙ oliʒ maiores noſtri copijs
omniū abundabāt. quia decimas ſoluebāt ſed ho-
die quia ceſſat ſolutio ſuperuenit iudiciuʒ fiſci ⁊ tol
lit fiſcus qđ nō accipit chriſtus. habes đ Ambroſio
c.quicunqꝫ. ea. cā ⁊.q. de Gregorio in.c. quadrage
ſima. de conſe. di.v. in fi. ⁊ de concilio generali ha-
bes i.c. maiores.el.ij.xvj.q.vij. ⁊ hodie omnes re-
ligioſi predicatores proferentes aliqua verba que
poſſunt ſubtrahere auditores a ſolutiōe decimaꝝ
ſunt ipo facto excōmunicati. vt in cle. cupientes. đ
penis. ⁊ iniungitur eis ꝙ in confeſſionibus debeāt
facere cōſcientiam ipſis penitentibus de ſolutione
decimarum ⁊ ſi ex ꝓpoſito omittūt incurrunt gra-
uem penam de qua ibi. ⁊ vide ad premiſſa glo. ple-
nam. ⁊ no. in.c.j.j.co.ti.lib.vj. ⁊ tenet hic Inno. ꝙ
nō ſolum decime prediales ſed etiā perſonales ſūt
in precepio đ iure diuino. allegā. id quod habetur
Deutero.xij.c.⁊ Numeri.iiij.c. de hoc tamen dic
vt latius dicam in.c. in aliquib⁹.j.co.

Decimam. Exprimit q̄ttuor genera deci
marum que ex veteri lege debebāt̄
⁊ diuiditur. quoniam primo agit
de quotitate decimarum exp̄mēs
quattuor genera ipſarum. ſecūdo
de quotitate primitiarum. ibi. at vero. ¶ Nota pri
mo ex tex. ibi decimam partem ꝙ nō ſatiſfacit pre-
cepto legis ſoluens minorem partem decimarum
nō enim ſoluit decimam qui minorem partem ſol-
uit. nam dicimus ꝙ nō ſeruat quadrageſimaʒ qui
omnibus diebus quadrageſime nō ieiunat. vt in
c.quadrageſima. de conſe. di.v. ⁊ vide bo. text. am
broſij. in.c. quicunqꝫ.xvj.q.vij. ⁊ ibi habes gl. no.
ꝙ ſi bona laici exhauriantur in totum ſi tenetur ſol
uere omnes decimas preteriti temporis nunquid
eccleſia debet recipere cum tanto diſcrimine laici.
¶ Nota ſecūdo ibi omnium frugum. ꝙ nō ſolum
de fructibus terre ſeu frumento ⁊ vino debent ſol
ui decime. ſed etiaʒ de omni redditu ꝓueniente ex
terra. nam verbū frugum eſt valde latū cōprehen-
dens in ſe omnē redditum ex terra prouenientem
vt in.l. frugū. de verbo. ſig. ¶ Nota tertio ꝙ oli in
veteri lege laici ſoluebant tria genera decimarū. pri-
mo ſoluebāt leuitici tribui. id eſt clericis. nā ad cle-
ricatum ſolum promouebātur illi de tribu leui. ſed
hodie tempore gratie quiſqꝫ poteſt promoueri ad
clericatum etiam ſi primo fuit iudeus. vt in. c. cā te
ſ. de reſcrip. ⁊ hodie hec decima ſtat in robore ſuo
vt patet. j. per totum titulum. nam xp̄s noluit ſol-
uere legem antiquā ſed adimplere. vt habetur in
euāgelio. Scđm genus decimarum recondebatur
p tpe viſitatiōis tēpli ſalomonis quas comedebāt
inuitando etiā ſacerdotes ⁊ leuitas. hodie aūt iſte
decime nō ſic recōdunt̄ ꝫ loco illarū ſucceſſerūt ob
latiōes quas laici hodie faciūt clericis. Tertium ge
nus recōdebat̄ ꝓ pauperib⁹ quoꝝ loco ſuccedunt
hodie elemoſyne. ¶ Nota ꝙ clerici inferiores ſol-
uebāt decimas decimaꝝ ſuis ſuperioribus. hodie
vero in loco illaꝝ ſuccedit quarta. nam de iure com
muni dʒ ep̄s habere quartā decimaꝝ. vt j.c. đ q̄rta
de p̄ſcrip. ⁊ in.c. cōquerente. de offi. or. dicā plene